

Neptunus

Overleven, schakelen en doorbouwen

Aan het begin van de coronacrisis sprak FBNet met Dorrie Eilers, directeur van familiebedrijf Neptunus. Het bedrijf, opgericht in 1937, is specialist in het ontwerpen, verhuren en bouwen van tenten voor evenementen en demontabele gebouwen. Neptunus werd keihard geraakt door de coronacrisis, maar kwam er weer helemaal bovenop. Vijf jaar later blikt Dorrie terug op deze bizarre periode.

TEKST Esther Smid | BEELD Jonathan Vos

"De beginperiode van de coronacrisis was heel heftig", herinnert Dorrie Eilers (55) zich. "Er was natuurlijk plotsklaps geen enkel evenement meer vanaf voorjaar 2020. Je kon hier gewoon een speld horen vallen, zo stil was het op het bedrijf. Er was ook geen enkel zicht op wanneer alles weer op gang zou komen."

In de eerste maanden van de lockdown werd Neptunus-personeel uitgeleend aan andere bedrijven. "Ook hebben we op ons eigen terrein een paar kleine tenten opgezet", vertelt Dorrie, "met de zijwanden open voor de ventilatie. Zo konden onze eigen mensen wat werkzaamheden voor andere bedrijven verrichten, in de buitenlucht, met mondkapjes en op voldoende afstand van elkaar. Er werden bijvoorbeeld tubes tandpasta aangeleverd die allemaal in doosjes gestopt moesten worden. We lieten onze mensen in kleine groepjes beurtelings een paar uurtjes per dag komen. Zo was er betrokkenheid en sociaal contact."

Mondiale en persoonlijke crisis

Voor Dorrie, haar zus Betty en broer Antoine viel de mondiale coronacrisis samen met een persoonlijke crisis. "We zaten op kantoor in crisissberaad tijdens de eerste lockdown", vertelt Dorrie, "toen we werden weggeroepen. Mijn moeder was plotseling overleden. Dat was voor ons allemaal een schok."

“Het heeft er allemaal enorm ingehakt”

Werk was ineens niet meer belangrijk; de focus lag op het organiseren van een mooi en waardig afscheid van mijn moeder. Mijn vader kwam met het idee om alles zelf te doen: in de lege houtwerkplaats bij Neptunus hebben we met de familie een kist gebouwd en beschilderd.

“In zo’n crisis doe je veel dingen vanuit een onderbuikgevoel”

Er mochten toen maximaal dertig mensen aanwezig zijn bij een uitvaart. We hebben het afscheid in de tuin bij mijn ouders gedaan. Het was echt prachtig en heel bijzonder om dit alleen met familie en een paar directe vrienden te doen. We reden daarna met de kist langs Neptunus, waar alle medewerkers een erehaag hadden gevormd. Ik word er nog emotioneel van, het was echt heel mooi.”

Begrip en begeleiding

Maandenlang lag alles stil in de evenementenbranche. In juli 2020 moest het familiebedrijf daarom reorganiseren. “Dat gaat dan via het afspiegelingsbeginself”, legt Dorrie uit. “Daardoor moesten we ook mensen ontslaan die al veertig jaar bij ons werkten en nog door mijn vader waren aangenomen. In totaal hebben we van 35 mensen afscheid genomen en daarnaast werd geen enkel tijdelijk contract verlengd. Er waren ook medewerkers die zelf de keuze maakten om weg te gaan, omdat niet zeker was wanneer er weer evenementen zouden zijn. Het heeft er allemaal enorm ingehakt. Zo iets hadden we in heel onze historie nog nooit meegemaakt.” Uiteindelijk kromp het medewerkersbestand met honderd mensen. De medewerkers hadden begrip voor de situatie en toonden enorme saamhorigheid, veerkracht en flexibiliteit. Dorrie: “Dat komt denk ik mede door de manier waarop we het gedaan hebben. We hebben de mensen die ontslagen werden allemaal zelf begeleid. Sommigen hadden nog nooit een sollicitatiebrief geschreven. We hebben ze op weg geholpen naar nieuw werk door te oefenen met cv’s maken en sollicitatiegesprekken voeren. Met succes: iedereen is weer aan het werk gekomen en sommige medewerkers zijn later zelfs weer teruggekomen bij Neptunus.”

Kruimelwerk & XL-teststraten

Hier en daar bouwde Neptunus in die eerste maanden van de coronacrisis een klein tentje bij een restaurant, maar dat was kruimelwerk en lang niet voldoende om alle overgebleven medewerkers aan het werk te houden. Mensen werden onrustig en vreesden een tweede ontslagronde. “Daarom hebben we in oktober 2020 ons personeel toegesproken”, vertelt Dorrie. “We wilden onze mensen geruststellen en konden toen ook zeggen dat er zeker geen tweede ontslagronde kwam, omdat er echt wat in de pijplijn zat. We wilden graag dat alle

kennis aan boord bleef. Zodra er weer werk zou zijn, moesten we wel personeel hebben om ons bedrijf te kunnen opstarten.”

En dat werk kwam er: eind oktober 2020 bouwde Neptunus de eerste XL-teststraat op Rotterdam Airport. Er volgden er nog veel meer door het hele land. Het volledige wagenpark en alle heftrucks hadden een half jaar stilgestaan. Iedereen was ontzettend blij dat er eindelijk weer beweging kwam. “Dat alles weer operationeel werd, was fantastisch”, beaamt Dorrie. “We konden weer materiaal uitzoeken, vrachtwagens laden en bouwteams samenstellen.”

Gezond bedrijf

“We zijn coronaproof gebleken”, concludeert Dorrie. “In zo’n crisis doe je veel dingen vanuit een onderbuikgevoel. Je hebt geen leidraad voor dit soort situaties, want niemand heeft dit ooit meegemaakt. Je probeert gewoon uit alle macht je bedrijf overeind te houden. Ik kreeg er ook energie van: je moet nieuwe dingen bedenken en zoveel mogelijk mensen aan boord zien te houden. Dat is natuurlijk een heel andere manier van leidinggeven. Dat het ons met het hechte team gelukt is het familiebedrijf door deze periode heen te loodsen, maakt me trots. Het geeft wel aan dat Neptunus een gezond bedrijf is, dat tegen een stootje kan.” Het eerste grote evenement waarvoor Neptunus weer in actie mocht komen, was de Dutch Grand Prix in september 2021; ruim anderhalf jaar na het begin van de coronacrisis. Dorrie: “Inmiddels zijn er weer volop mooie projecten. We hebben weer driehonderd medewerkers in dienst, los van de flexibele schil van zo’n driehonderd bouwers. Het bedrijf bloeit weer als voorheen.”

Risicospreiding

Neptunus deed ongeveer 70% evenementen en 30% demontabele gebouwen. Na de coronapandemie is die verhouding bewust

“Inmiddels zijn er weer volop mooie projecten”

fifty-fifty geworden.

“Sinds 2021 hebben we de focus verlegd richting demontabele gebouwen”, legt Dorrie uit. “We wilden minder afhankelijk worden van de evenementenbranche en zijn echt gaan kijken welke nieuwe markten we nog kunnen aanboren binnen de wereld van de demontabele gebouwen. Daarnaast hebben we nog verder ingezet op verduurzaming: al onze heftrucks zijn inmiddels elektrisch. Onze gebouwen zijn sowieso al ontworpen met duurzaamheid en herbruikbaarheid als uitgangspunten. En we blijven doorontwikkelen, ook in materialen. Zo zijn we nu aan het proefdraaien met een vloersysteem van bamboe. We onderzoeken of die vloerplaten voldoende sterk zijn om er met pallettrucks overheen te rijden.”

Vierde generatie

“Ik vorm met Betty en Antoine nog steeds de directie, allemaal nog in dezelfde rol”, vertelt Dorrie. “Mijn vader is bijna 79 en heeft inmiddels geen adviserende rol meer. Hij is nog wel heel betrokken en wil nog steeds weten wat we aan het doen zijn.” Inmiddels zijn vier kinderen van de vierde generatie actief binnen het familiebedrijf: twee zonen van Dorrie en twee van Betty. “Mijn oudste zoon begon als bouwman en is inmiddels voorman geworden”, vertelt Dorrie. “Zijn broer begon ook als bouwman en zit nu op de salesafdeling. Een van mijn neven werkt ook als bouwman en de ander als junior financial controller. Het is geen must hoor dat onze kinderen binnen het familiebedrijf komen werken, ze mogen zelf kiezen. Ze moeten natuurlijk wel capabel zijn voor een functie binnen Neptunus. Maar in principe is er plek voor iedereen.” ●